

Alsof Hij Zijn gezicht verborg

De Verborgene Messias
bij Jesaja en Lukas

Dr. Julia Blum

UITGEVERIJ TOETSSTEEN
WWW.TOETSSTEEN-BOEKEN.NL

Alsof Hij Zijn gezicht verborg
De *Verborgenen* Messias bij Jesaja en Lukas

ISBN 9789492818164
© 2022 Uitgeverij Toetssteen
Eginklaan 4 - 6
NL 7971 CA Havelte

As Though Hiding His Face
© 2015 Julia Blum

Vertaling: Klaas de Jong
Redactie: Bertie de Jong-Hovinga
Opmaak: Gewoon Geertje
Ontwerp omslag: Door Ontwerpt, My Zion LLC

*Hij werd veracht, door mensen gemeden,
hij was een man die het lijden kende
en met ziekte vertrouwd was,
een man die zijn gelaat voor ons verborg
en door ons werd verguisd en geminacht.*
Jesaja 53:3 NBV21 (vette letters redactie)

Ik zal de HEERE verwachten,
Die Zijn aangezicht verbergt voor het huis van Jakob;
op Hem zal ik hopen.
Jesaja 8:17 HSV

Inhoud

Aandachtspunten voor de Nederlandse lezers	9
Proloog	11
Deel I: De weg naar Emmaüs	15
1. Het is afgelopen, voorbij, finished	17
2. De geschiedenis in een nieuw licht	25
Deel II: De verborgen Messias in het Woord van God	29
3. De verborgen profetie	31
4. De Messias verborgen en onthuld bij Lukas	39
Deel III: De sleutels van het overgangshoofdstuk	53
5. Sleutel Eén: weerhouden ogen	55
6. Sleutel Twee: het latent aanwezige zichtbaar maken	59
7. Sleutel Drie: ‘alsof’	63
8. Sleutel Vier: het breken van het brood	69
9. Sleutel Vijf: hun ogen werden geopend	73
Deel IV: Het ontgrendelen van de sloten	77
10. Slot Eén: hoe weerhield Hij hun ogen?	79
11. Slot Twee: wie was latent aanwezig?	83
12. Slot Drie: het ‘alsof’ in de geschiedenis van Israël	87
13. Slot Vier: de boodschap van het verbroken brood	91
14. Slot Vijf: de ogen worden geopend ...voor het onzichtbare	95

Deel V: De Leeuw, het Lam en het verzegelde boek	97
15. De verzegelde boekrol	99
16. De Mensenzoon	103
17. Het Lam	111
18. Malach Panav	119
19. De Leeuw en het Lam	123
Deel VI: De geschiedenis van Israel opnieuw verteld	125
20. De geschiedenis opnieuw verteld	127
21. Juda en zijn broers	133
Epiloog	141
Literatuurlijst	147

PROLOOG

Ik zal Zelf met jullie meegaan

Elk jaar opnieuw worden in elke orthodoxe synagoge overal op aarde de vijf boeken van Mozes voorgelezen. Deze vijf boeken, samen de *Tora*, zijn daartoe onderverdeeld in 54 lezingen, *parasja's*. Elke sabbat wordt een volgende parasja voorgelezen zodat aan het eind van een jaar de hele Tora is gelezen van de eerste regels van Genesis tot de laatste regels van Deuteronomium. Elke parasja heeft een naam. De parasja *Ki Tisa* (Exodus 30:11 t/m 34:35) bevat een opzienbarende geschiedenis die elk jaar opnieuw mijn hart diep raakt. Er zijn natuurlijk heel wat meer bijzondere verhalen in de Tora, maar *Ki Tisa* is een van de rijkste en meest complexe parasja's in de hele Tora. Al jarenlang ben ik gefascineerd door deze geschiedenis. Ik heb het gevoel dat God hier een groot mysterie onthult, niet alleen over Israël maar over ieder van ons.

Hoofdstuk 32 van Exodus beschrijft de vreselijke zonde van Israël met het Gouden Kalf. Mozes brak toen de stenen tafels van de Tien Geboden die hij pas van God had ontvangen. Aan het eind van hoofdstuk 32 zien we hoe Mozes bemiddelt voor het volk. Hij slaagt erin God te overtuigen om het volk Israël te vergeven. Al aan het begin van hoofdstuk 33 krijgt Mozes van God een bevestiging: ja, Hij zal Mozes toestaan om zijn missie voort te zetten om het volk Israël naar het Beloofde Land te brengen, het Land dat overvloedig van melk en honing. Maar in Gods woorden weerklinkt nog de echo van Zijn eerdere woede. Terwijl Hij Mozes en het volk

opdraagt om op weg te gaan, zegt Hij: “Maar Ik trek niet met jullie mee, want jullie zijn een onhandelbaar volk en Ik zou jullie daarom onderweg kunnen doden” (33:3).

Dit lijkt een uitspraak, die aan duidelijkheid niets overlaat. Het is volkomen eerlijk na de afschuwelijke zonde van het volk Israël. Het gaat allemaal over de heiligheid van God die niet kan wonen bij een zondig volk: “Maar Ik trek niet met jullie mee, want jullie zijn een onhandelbaar volk en Ik zou jullie daarom onderweg kunnen doden.”

Hoe groot moet dan de verrassing zijn voor de lezer als er maar een paar verzen verder staat: “En Hij zei: Moet Mijn aangezicht meegaan om u gerust te stellen?” (33:14 HSV). Hoe is dat toch mogelijk? We weten immers dat bij Hem “er geen verandering is, of schaduw van omkeer” (Jakobus 1:17 HSV). Wat verklaart dan deze schijnbare tegenstrijdigheid en de plotselinge verandering van Zijn besluit?

Dat is het diepe mysterie waar dit boek over gaat: het ongelooflijke mysterie van God *alsof Hij Zijn gezicht voor ons verbergt*. Plotseling beseffen we dat deze parasja uit de Tora niet alleen over Gods heiligheid gaat maar ook over Gods genade. Ja, Zijn heiligheid is zo groot dat Hij niet kan wonen bij Zijn volk. Hij kan niet met hen meetrokken vanwege hun zonden. En toch kiest Hij ervoor om bij dat volk te wonen en met hen mee te gaan. Dat is Zijn genade. Komt bij jou wel eens de gedachte op dat je de vriendschap van God niet verdient? Vraag je je wel eens af hoe God geduld met je kan hebben en genadig voor je kan zijn, terwijl je dat voor jezelf allang hebt opgegeven? Bedenk dan dit: ieder van ons kent duizenden redenen waarom de Heer zou moeten zeggen: *Maar ik trek niet met jullie mee, want jullie zijn ... een onhandelbaar volk*. Ieder van ons verdient ten volle deze woorden, ieder van ons verdient Gods weigering om met ons te gaan ... en ieder van ons is zich daarvan bewust. Maar meer dan iets anders is er het verlangen om je vast te

klampen aan een andere waarheid: *Ik zal bij je aanwezig zijn en je rust geven*. Dit laatste is wat Hij inderdaad tot ons zegt! Dat is de adembenemende belofte aan ieder van ons, het niet te bevatten geheim van Zijn genade: wij zijn onhandelbaar, wij verdienen Zijn liefde en genade niet en toch gaat Hij met ons en geeft ons rust.

Jarenlang groeide dit boek in mijn hart; het wachtte op de juiste tijd om tevoorschijn te komen. Ik dacht eerst dat het alleen een boek over Israël zou zijn. Tenslotte was die verbazingwekkende belofte van Zijn genade in de eerste plaats gegeven aan het volk Israël in de woestijn. Jammer genoeg herinneren maar weinig mensen zich dat. Maar al te vaak zien niet alleen onze vijanden maar ook onze vrienden ons volk als helemaal verlaten door God, als eenzaam zwervend door een uitgestrekte wildernis van beprovingen en verdriet. Ze zien ons als het volk tegen wie God zei: “Maar Ik trek niet met jullie mee...” Dat waren immers de woorden die Hij tot ons sprak. Ja, maar Hij zei ook tot ons: “Moet Mijn aangezicht meegaan om u gerust te stellen?” Rust door Zijn aanwezigheid is de belangrijkste belofte. *Zijn Aangezicht* is sindsdien niet van Israël geweken! Besef je wat dat werkelijk betekent? Al die eeuwen in alle pijn en lijden die we hebben moeten verdragen: in pogroms, in getto's, in concentratiekampen, in al die tijden van complete eenzaamheid en ellende waren we niet alleen ook al dacht iedereen inclusief wijzelf dat we totaal verlaten waren. Maar de Heer was bij ons. “In al hun benauwdheid was Hij benauwd; de Engel van Zijn aangezicht heeft hen verlost” (Jesaja 63:9 HSV). Dat is exact de boodschap die ik moet verkondigen. Als Messias belijdende Joodse gelovige weet ik immers dat Zijn genade bij Israël is gebleven. Ik ken Zijn liefde voor en trouw aan haar. “Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem ben ik niet stil” (Jesaja 62:1). Zo zal ik niet stil zijn maar Zijn liefde, genade en trouw aan mijn volk blijven verkondigen.

Maar dit is niet meer dan een deel van het mysterie. Als Messiasbelijdende Jood ben ik het eigendom van Jezus. Hij staat bij mij centraal en ik weet maar al te goed dat Zijn genade zich uitstreckte tot mij. Hij heeft al mijn zonden vergeven en bedekt. Ik weet dat in Jezus ieder mens, niet alleen Israël, het diepe mysterie van Gods genade kan ervaren. Het is dezelfde genade die mijn volk ervoer na de vreselijke zonde met het gouden kalf. We hadden een vreselijke zonde begaan en Zijn genade niet verdiend. Toch ging Hij met ons mee en leidde ons naar het Beloofde Land. Hetzelfde is waar voor ieder mens: zondig en hardnekkig als we zijn weten we dat we Zijn liefde en genade niet verdienen en op Zijn aanwezigheid geen recht hebben. Toch gaat Hij met ons en geeft ons rust! Daarom is dit boek niet alleen voor mijn volk. Het gaat over alle gelovigen, over jou en mij. Voelen we niet allemaal ons soms heel alleen en verlaten? Hebben we niet allemaal wel eens het gevoel dat alle hoop verloren is? Heeft niet ieder van ons wel eens het gevoel dat God Zijn gezicht voor ons heeft verborgen en niet meer met ons gaat? Bedenk dan dat Zijn belofte er is voor ieder van ons: *Ik zal bij je aanwezig zijn en je rust geven!*

Ik bid en hoop, dat Zijn aanwezigheid je zal omhullen en Zijn aangezicht over je zal lichten als je met mij door dit boek gaat. Hij verbergt Zijn aangezicht niet voor je alhoewel het kan voelen *alsof* Hij dat wel doet.